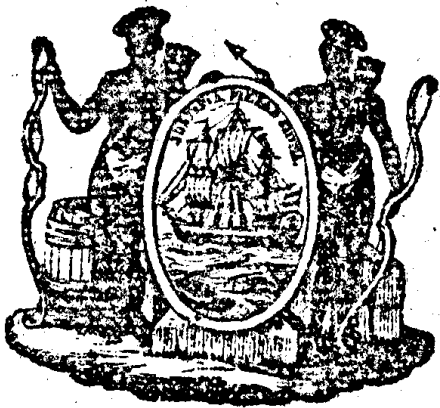

Dingsdag, den

10^{den} October.

Surinaamische Courant.

Paramaribo.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6ten October 1837.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van den 5den dezer, N°. 10327931, is tot *Surnumerair Klerk* benoemd en aangesteld, de Heer **MATTHIJS LOUIS GOEDE**.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7ten October 1837.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, worden mits deze de Leden der *Hervormde Gemeente* in deze Kolonie en de ingezetenen in het algemeen verwittigd, dat Zijne Excellentie zich uit de latere aan Haar gepubliceerde inlichtingen, heeft overtuigd, dat de Kerkenraad der *Hervormde Gemeente* niet in gebreke is gebleven deszelfs verplichtingen te vervullen ten aanzien der aflossing van het renteloos Kapitaal, door Zijne Majesteit gracieuselijk voorgeschoten tot opbouw van de Kerk der Gemeente: weshalve Zijne Excellentie bij resolutie van heden, N°. 953, heeft goedgevonden, den Kerkenraad voor te stellen van alle blaam die deswegens op den Kerkenraad zou kunnen schijnen gelegd te zijn, te ontheffen en denzelven ter zake voorschreven van alle pligtverzuim vrij te houden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Administrative Policie.

Met de **ALGEMEENE SCHOUWING** der Straten, Grachten, Waterlozingen, op **MAANDAG, DEN 30 OCTOBER**, een aanvang zullende worden gemaakt. Worden de Eigenaren van Huizen, ter Gemeente, naar aanleiding van Art. 2 en 34 der binnen de Kolonie vigerende *Reglementaire Bepalingen der Plaatselijke en Landelijke Policie*, herinnerd aan hunne verplichting:

1°. Om de kleine Treken of zoogenamde Trekkers voor hunne Gebouwen, ter breedte van twee en een halve voeten, te doen delven of opheffen; en

2°. Om de Straat of Passage langs hunne Huizen, ter breedte van vijftien voeten, met Schulpn te doen beleggen.

PARAMARIBO, den 7ten October 1837.

De Procureur Generaal der Kolonie
Suriname,
PH. DE KANTER.

Advertentien.

Na een smartelijk lijden van eenige weken is op den 5den dezer, op de Plantaadje *Susannasdaal*, eenen ouderdom van 42 jaren overleden. Waarden Vriend de Heer **THOMAS**

Bienende deze tot algemeene en bijzondere kennisgeving.

PARAMARIBO, den 9ten October 1837.

J. LYON,

Exécuteur Testamentair.

(34058) De ondergeteekende roept bij deze op, al degenen welke vermeenen deugdelijk vorderingen te hebben ten lasten van den Boedel wijlen den Heer **J. P. HEBECKER**, en zulks ten spoedigste aan hem op te geven; wijders worden de Debiteuren van voornoemde Boedel ernstig aangemaand hun verschuldigde te voldoen; zullende de nalatige zonder onderscheid van Persoon in regten worden betrokken.

Voorts zal over zes weken, dag en datum nader te bepalen, door den Vendumeester **ALEX. SALOMONS**, ten zijnen huize verkocht worden het **HUIS** *ERF*, gelegen aan de *Graven* of *Soldatenstraat*, bekend onder La. D. No. 57 O. W. en La. B. No. 23 N. V.

PARAMARIBO, den 6ten October 1837.

CHs. VALLEE qq.

NAHAR & POLICHY

hebben per het Schip *Sophia Maria*, Kapt. **J. ANDRESEN** ontvangen, en bieden voor civiele prijzen te koop aan:

VERSCHÉ PROVISIEN en fijne **DRANKEN**; alsook nog in voorraad, veel meer andere **GOEDRENN**, enz., enz. (34057)

PARAMARIBO, den 9ten October 1837.

(33371) Fijne **BORDEAUX WIJN**, in vaten te bekomen bij

DUBUS & FUCHS.

Scheepstydningen.

BINNENGEKOMEN.

Den 5den dezer, de Nd. Am. Blik *Ceres*, Kapt. **F. Kendall**, van Boston, hebbende 28 dagen reis.

Den 7den, de Nederlandsche Schoener *Trafalgar*, Kapt. **J. H. Thomas**, van de Post Compagnie, hebbende 3 dagen reis; Passagier: den Heer den Heer **Johan Gottlieb Hartman**.

Geboorte- en Sterfgevallen.

BURGERLIJKE STAND.

Van den 1sten tot en met den 30sten September zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Maria de Koff, dochter — Mietje Catharina de Vries, zoon. — Hanna Emanuels, Echtgenoot van A. J. Polak, zoon. — Carolina Gerhardina Frederica Huisman, Echtgenoot van J. F. de Rooij, zoon. — Lisette Henriette van Louisa Adolphina van Abercrombie, zoon. — Henriette Duikelaar, dochter. — Alida Theresia Scholzburg, dochter. — Dientje Petronella Bekker, zoon. — Johanna Jacoba de la Riviere, zoon. — Wilhelmina Elisabeth Heijman, zoon. — Helena van Thomas Piek, dochter. — Johanna Monro, zoon. — Wilhelmina Bevermeer, zoon. — Maria Francina van Rest, zoon. — Vrouwe Wilhelmina Johanna van der Goes, Echtgenoot van Mr. C. A. Marchant, dochter. — Jacoba Christina Louisa Samson, Echtgen. van G. C. Volkers, dochter. — Constantia Francina Bruining, zoon. — Sara Heijmans, Echtgenoot van M. Schloss, van een levenloos kind. — Cornelia Jacoba Muller, zoon. — Hanna à Conen, Echtgenoot van R. de Pina, dochter. — Sarah Jessurun, Echt. van D. Netto, zoon.

OVERLEDEN: David Daniel Fernandes, zoon van D. M. Fernandes en A. A. Davilar, 2 maanden. — Cateaut Elisabeth Heilbron, dochtertje van Mr. C. Heilbron en R. van Emden; 8 maanden. — Jan van Sober, 50 jaren. — Harmanus Jacobus van der Heijden, 39 jaren. — Esther Nunes Henriques, 31

jaren. — Frans van Staveren, ... jaren. — Carel François Coupijn, 34 jaren. — Gustaaf Carl Berner, zoon van E. A. van Maarsen, 6 jaren. — Catharina Wilhelmina Arons; Echtgenoot van C. van Thol, 23 jaren. — Een jong geboren Kind van Wilhelminotje van Zon (Milt. Hosp.) — Sandrina van Lutz, 50 jaren. — Juan Constantijn Scipio, zoon van S. F. Lenaar, 1 maand en 23. — Margaretha Greig, Echtg. van J. Gardner, 34 jaren, 7 maanden en 14 dagen. — Gracia van la Parra, 60 jaren. — H. T. Visser, ... jaren. — Maria Magdalena Arons, 26 jaren, 4 maanden en 17 dagen. — Maria Agnes Rucker, 38 jaren. — Anatie van Judeo, 70 jaren. — Hendrik Marius, zoon van A. E. H. Abendanon, 5 weken. — Kea van Levij, 50 jaren. — Judith Robles, Wed. J. A. Pinto, 75 jaren.

Buitenlandsche Berigten.

UITTREKSELS uit de *Nederlandsche Dagbladen* tot en met 9 Augustus 1837.

Fransche Berigten.

PARIS 31 Julij.

De kleine stad Champdeniers, niet ver van Niort, is II. door het bekend worden eener gruwelijke daad in verslagenheid gedompeld. Eenige jaren geleden had een jong mensch, Bouchet genaamd, een meisje verleid, daarna verlaten en, ongevoelig voor zijn duur gezwooren eeden, eene andere vrouw gehuwd. Brossard, de broeder van de ongelukkige verlatene, zwoer zich op deneerloozen, die dusdanig eene achtingswaardige familie had geschandvlekt, te zullen wreken. Sedert dat tijdstip hadden die jonge lieden elkander herhaaldelijk ontmoet, en waren telkenmale, na het berigen van beleedigende woorden, handgemeen geworden; doch even zoodra door derden gescheiden, had hun haat geen noodlottig gevolg gehad. Zondag avond echter mocht men die langdurige vijandschap, welke ons aan de Korsikaansche Vendetta herinnert, zien eindigen.

In eene, aan het eind van Champdeniers gelegen kroeg zat Brossard sedert eenigen tijd te praten, toen Bouchet binnen trad. Aan zijn somber en gejaagd voorkomen was het gemakkelijk op te merken, dat hij met een boos opzet omging. Zonder iets te zeggen, ging hij zijnen vijand voorbij en plaatste zich alleen aan het einde eener tafel. Hij bestelt wijn, men brengt hem denzelven; hij drinkt.

Na verloop van eenige minuten ziet men dat hij aan eene sterke ontroering ten prooije is; hij keert zich naar Brossard en spreekt hem op eenen harden en dreigenden toon volgenderwijze aan: — Verkiest gij dat ik u heden den bakkebaard uitruk. — Zoodra gij dit zult kunnen. — Zoodra ik zal kunnen! Welnu! terken. Naar buiten. — Naar buiten. De herbergier tracht te vergeefs hen te houden; de beide sterke jonge lieden duwen hem terug en snellen naar het einde van een veld, waar het bloedige schouwspel plaats heeft, hetwelk wij gaan verhalen:

De dappere maar eerlijke Brossard brengt zijnen tegenstander eenen vuistslag toe en maakt zich gereed om hem rondom het ligchaam te grijpen, dit ziende haalt Bouchet een lang en scherp mes uit zijne mouw, en brengt daarmede aan Brossard eene zoo verschrikkelijke wond in den onderbuik toe, dat het lemmer totaan de ruggegraat doordringt. Brossard stort neder, doch staat weder op en geeft den anderen eenen slag in het gezicht, waardoor deze op den grond valt, maar nitgeput door het verlies van bloed en het naar buiten komen der ingewanden, valt ook hij bewusteloos neder.

Van zijne verdooving teruggekomen en zijnen vijand voor zijne voeten ziende liggen, vliegt Bouchet laaghartiglijk op hem aan en verscheurt hem, door toomeloze woede vervoerd, stuksgewijze met zijn mes. Zijn slagtoffer nu dood wanende haalt hij zijn moordtuig uit het lillende vleesch en keert naar de herberg weder. Waarschijnlijk door de worsteling vermoeid, blijft hij een oogenblik aan den uitgang van het veld staan, want aan eenen jongen populier, waartegen hij heeft geleund, ontwaart men den bloedigen indruk zijner vijf vingers.

Zoodra hij in de herberg is teruggekomen werpt hij het mes op tafel en zegt op helschen toon? Daar ligt het werktuig, dat mij demisdaad heeft doen plegen.

De hem omringende personen, door deze verschrikkelijke woorden en het op hem klevende bloed ontsteld, begeven zich naar de plek van het gevecht en vinden den ongelukkigen Brossard, als door eenen tijger verscheurd, in zijn bloed badende liggen. Terwijl men zijne wonden tracht te verbinden, hetgeen trouwens nutteloos was, naardien hij weinige uren daarna den geest gaf, biedt Bouchet zich zelve bij het gerecht aan, belijdt zijne gruwdaad en levert zich als gevangene over.

Mengelingen.

GEDACHTEN EN OPMERKINGEN VAN EEN OVERLEDENEN.

(Vervolg en slot van No. 80.)

— „Ja, van du Bois gesproken,” zeide de oude roper, „wat had die man toch een zonderlingen smaak! Zijn kasteel en zijne goederen verloren schier al hunne waarde, onder zijn bestuur.”

— „Dat is waar,” zeide een liefhebber van schilderijen, „aan wien ik eenige zeer fraaie stukken van Italiaansche meesters had vermaakt: met het beste hart van de wereld, ontbrak 't du Bois al dikwijls aan gezond verstand.”

— „Die sukkelaar,” zoo vervolgde een derde, „'t Was een goede, beste man, en die al deed wat hij kon, om zijne vrienden genoeg te geven; en, evenwel, ik weet niet hoe, maar men was bij den man nooit regt thuis, vond ik.”

Deze laatste at driemaal 's weeks aan mijne tafel.

— „Ja, Ja, een uitmuntend hart, de beste bedoelingen van de wereld, zoo als gij wel zegt!” riep een mijner oude schoolmakers, terwijl hij een snuifje nam uit de gouden doos, waarmee mijn testament hem verrijkt had; „maar 't was waarlijk jammer: want, onder ons gezegd, hij kon dan tusschenbeiden schrikkelijk vervelend zijn!”

O, nieuwsgierigheid, die 't graf overleefdet, waartoe hebt ge mij gebragt! Na tien jaren slapens in de armen des doods, hoopte ik, arme zinneloze, mijne plaats nog onbezet te vinden, al de harten met het aandenken aan mij vervuld!

Ik kreeg in 't hoofd, om de bovenkamers nog eens door te loopen, en vond daar, in fraai vergulde lijsten, die ik zelf nog had laten maken, het portret van JOHN ROPER: wat het mijne betrefte, dat stond, eenzaam en verlaten, in een hoek op den zolder, waar het toevallig door de kindertjes ontdekt was, die, met hunne houten sabeltjet, groote gaten staken in de oogen van hetgeen zij den Leelijkert noemden. Lieve vrienden, zijt ge eenmaal dood, wees dan toch niet dwaas genoeg, om nog eens terug te willen komen. Vergun me, dat ik u dien raad kan schenken, het eenigt kostbare, dat ik u kan nalaten.

EEN KRUISTOGT VAN SURCOUF.

Daar zijn in Parijs mannen, die, zou men zeggen, tot de beschaafde kringen behooren; bevallige vrouwen, bekend met alle voortbrengselen der letterkunde... van den dag; men vindt er, bij duizenden, die, nog kort geleden, van den morgen tot den avond, over België en Polen redeneerden; die de levensbeschrijving van den onbeduidendsten redenaar der Nationale Conventie van buiten kennen, en misschien nog nooit den naam van onzen held, den naam van SURCOUF hoorden!

Gij hebt in de oude kronijken gelezen van die roemruchtige wapenfeiten van GUILLAUME DE BARRAS, van RICHARD LEEUWENHART, en nementswege, voorzien zijn van patent en een

hoe gansche legers verlagen werden door een enkelen Baron van Palestina. Gij hebt de ongeloofelijke ondernemingen bewonderd, die hielden, waarvan CERVANTES verbasterde een eeuw reeds geen ander toonbeeld meer kende, dan den dolzinnigen, dien hij haar voorstelde. Wat behoeven we op te klimmen tot die overoude tijden? De Indische zeeën hebben die stoute bedrijven zien hernieuwen, bij 't ontstaan der driekleurige vlag. Terwijl der Franschen zeemagt te gronde ging, hield een man haren luister op door ridderdaden, die geen romanschrijver zoo verdichten kan. Eene lichtbrik, in plaats van het strijddros met ijzeren borstwapen; tot schildknappen en wapendragers, veertig dapperen uit alle hoeken van den aardbol; in plaats van wapenrok, van schitterenden helm en malienkolder, een rok met broek en vest, zoo als wij allen dragen: ziedaar al 't onderscheid tusschen surcouf en een dolenden ridder van de ronde tafel. O, wat edele naam is die naam van surcouf: geen zeeman, die daarbij niet het hoofd ontbloot!

Maar zijn roem verloor zich op 't zuider halfroond, terwijl het woest getier der Fransche omwenteling, 't bulderen van 't geschut der Europeische legers! het knarsen van de Guillotine den lofgalm verdoofden der overzeesche faam. Een veldslag aan den Rijn, een dag van Prairie of Vendémiaire vulde de nieuwsbladen, die voor de vermelding van wonderen, op zulk een afstand, geen ruimte lieten. Alleen in zulke buitengewone tijden, konde zulke buitengewone bedrijven onopgemerkt blijven en onbekend.

SURCOUF was van Bretagne, even als DUGUESCLIN, en LATOUR D'AUVERGNE. Ik wenschte wel, dat het huis, waarin hij te St. Malo geboren is, met gelijken eerbied werd begroet, als dat van CORVILLE te Rouaan. Kom in al onze havens naar de verhalen luisteren van onze oude matrozen, verneem met eerbied, wat merkwaardige kruistogten Frankrijk's luister verhoogden, ondanks en te midden van Brittanje's zegeprelen?

Van de honderd weet ik er een.

't Was in 't laatst der vorige eeuw. Het schoone fregat *la Preneuse*, onder bevel van den onverschrokken LUSSEMBURG, was bij *la France* een prooi der golven geworden; de manschap, in de straten der noordwestelijke havenstad verstrooid, wachtte, treurig gestemd, op een gunstige gelegenheid, om huiswaarts te keeren of de dienst te hervatten. Het gerucht verspreidt zich, dat *la Constance* ter kaap wordt uitgerust. . . . *La Constance!* die bevallige korvet van zes en twintig zesponders, het fraaiste vaartuigje, dat ooit de werf van *Bordeaux* ten sierraad was! Dat wonder van de zee, door geen ander vaartuig in te halen, dat u altijd ontsnapt, en nooit te ontsnappen is. Men zou als liefhebber aan boord van *la Constance* de reis hebben ondernomen, alleen om het genoeg te hebben van haar, bij stijve koelte, tien en een halve mijl te zien loopen bij den wind. Voeg daarbij dat, op dat heerlijk vaartuig de roeper was toevertrouwd aan de handen van ROBERT SURCOUF, van hem, die als Bevelhebber van de kleine brik *le Hasard*, nog orlans, in het gezigt van *Bengale*, het Compagnie-schip *le Triton* had prijsgemaakt, en gij zult licht kunnen nagaan, dat de equipadje naar eisch was zamengesteld, en dat de manschap van *la Preneuse* dra hare schipbreuk vergat bij 't opsteken der aanzienlijke voorschotten, die haar gedaan werden, op rekening van haar aandeel in den toekomstigen buit. Een kaper kent de fabel van *den Beer* niet, en de huid wordt daar verkocht, nog eer het dier geveeld is.

Te dezer plaatse, dien ik den lezer onder 't oog te brengen, wat een kaper is. Te dikwerf, verwisselt men dien naam van zeeschuimer, en we moeten elkander wel verstaan. De zeeschuimer of zeeroover is de tegenhanger van den struikroover, alleen met dat onderscheid, dat de eene den oceaan, de andere de bosschen en de groote wegen tot het tooneel zijner plunderingen maakt. Beiden eindigen doorgaans op dezelfde wijs: de eene aan de groote ra, de andere aan de galg. De kaper is een dappere, uitstekend nuttig aan zijn vaderland, dat hem erkent en hem duur zijne onschatbare diensten betaalt. Om een schip ter kaap uit te rusten, moet men, van gouvernemenswege, voorzien zijn van patent en een

borgtoest stellen, om daarop al de schade verhalen, aan onzijdige schepen bij vergissing toegebragt. Bovendien, moet men een den buit, aan den Staat, en een den reeder uitkeeren. Van het overige aan den reeder uitkeeren. Der deze bezwarende voorwaarden, rust men zijn vaartuig uit, zoo goed men kan; hoort men een vijandelijk schip in den grond elders verbrandt men een ander; de Staat weet er den kaper geen dank voor, die dat geval, gevochten heeft voor de eer; en hij, hij verrijkt den Staat. Frontst dat wienkbrauwen zoo niet. Wanneer ik u zeg, dat *la Constance* een fraaie kaper was.

Bij de manschap van *la Preneuse* voegde zich een aantal kustbroeders, matrozen allen landaard, in de kolonie gevestigd; de zeden en de gebruiken des lands bekeken, behendig en geslepen, beproefde knapen, de doorkneedste zeebonken, die men in de zee zag. Eindelijk nam surcouf ook nog een vrije mulatten scheep, van het eiland *Madagascar*, wijd en zijd vermaarde jagers, die haas een kogel door den kop jagen, op honderd schreden afstands. Gelukkige vers! Weest kwistig met uw goud; haast om het tegenwoordige te genieten: de toekomst koopt gij slechts met kogels en lijden. . . . Aan tafel, aan tafel! Looft alle ijdele oude flesschen rum; weest brunkleurige meisje de laatste kleinode maakt haastig aan den dans een einde; daar dreunt een kanonschot om u te zeggen, dat *la Constance* de haven verlaat, en de ree zal wachten. Ziet gij niet ginds, de vensters van uwe daverende feestzaal witte zeilen der korvet zwollen van den wind en hare ranke kiel het water klieven, als de zwaluw de lucht. Reeds hebben zij *Exelspunt*, den weg van *Tromelin*, het *Blanc*, en het *Kuipers eiland* verlaten; plotseling staakt zij hare vaart, als het galop van den *Mameluk* zijn galop. Het anker gevallen, surcouf heeft geen geduld. Zwaelt het genot met verdabbelde teugels het oogenblik van uw vertrek speedt aan.

(Vervolg hierin.)

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

- Het gekoperd Tweedeks Barkschip *Sophia*, Kap. B. F. Ipsen. — Adres bij Degenhard en Brouwer.
- Het gekoperd Tweedeks Barkschip *de Vreemde*, Kap. C. Zaal. — Adres bij Degenhard en Brouwer. Sluit 25 October.
- Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Clusina*, Kap. A. P. Havinga. — Adres bij L. van Bommel.
- Het gekoperd Tweedeks Fregatschip *Maria*, Kap. Jens Audresen. — Adres bij L. van Bommel. — Sluit 7 November.
- Het gekoperd Driemast Galjoetschip *Wendel*, Kap. J. J. Boon. — Adres bij Gebroeders Reijnders. Heeft een doorlopende Assurantie Polis, tegen p.c. premie.
- Het Schooner Kofschip *de Zeevaart*, Kap. L. Haasnoot. — Adres bij Gebroeders Reijnders. Heeft een doorlopende Assurantie Polis, tegen p.c. premie.
- Het gekoperd Tweedeks Barkschip *de Zinnheid*, Kap. Casper Meijer. — Adres bij Gebroeders Reijnders.
- Het Nederlandsch Nieuwgekoperd Kofschip *Gebroeders*, Kap. P. C. Sorgfrager. — Adres bij J. M. Samson. Heeft een doorlopende Assurantie Polis van Kakao en Katoen, enz., a 2 1/4 p.c. Sluit 13 October.
- Het gekoperd Tweedeks Driemast Schip *Gebroeders*, Kap. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée.
- Het gekoperd Tweedeks Kofschip *Illlegonde*, Kap. H. A. Hendriks. — Adres bij J. L. Gellée.
- Het gekoperd Tweedeks Barkschip *de Vreemde*, Kap. A. de Lang. — Adres bij J. L. Gellée. Sluit 15 dezer.
- Het gekoperd Tweedeks Driemast Schip *Nicolaas Witzon*, Kap. F. Large. — Adres bij J. F. Favereij.
- Het Nederlandsch gekoperd Schooner Kofschip *monie*, Kap. A. van der Meyden. — Adres bij West en de Hart.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS